

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Sanctis

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXX

Vt semper Ecclesia persecutionibus creuerit, & de amore priuato, ac de
signis quibusdam amoris feruentis, tam carnalis quam diuini, Sermo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47060](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47060)

for homine, par angelis, legis summa, Euangelij sanctio, Apostolorum vox, silentium prophetarum, lucerna mundi, præcursor iudicis, Christi mediator, Domini testis, totius medijs Trinitatis. Et hic tantus datur incessui, traditur adulteræ, addicitur saltatrici. Hæc Chrysostomus. Ita nimirum euenit amicis Dei, vt persecutiones patiantur ab impijs, quo tanto sine Deo chariores atque coniunctiores in cælis, quanto illi perferendis malis fuerint similiore in terris. Sed quid sibi vult, quod confestim misit spiculatorem Herodes, nisi quod hoc ipso rursus subindicat lætari se repta tandem occasione, qua posset virum sanctum extinguere? Nec moras necit: simulata paululum tristitia, mox carnificem mittit, vt secto capite, habeat in sua potestate linguam illam verè igneam, cuius feruentissimis reprehensionibus tanquam flammis quibusdam vltum se nouerat. O quanto rectius prospexissent sibi, tum ipse, tum adultera illa & filia nefaria, si ad viri sanctissimi amicos & iustas admonitiones sese collegissent, suam perspexissent turpitudinem, Dei horrenda iudicia timuissent, timendo auertissent, & cuius sententiam se norant effugere non posse, maluissent sibi conciliare misericordiam, & mitissimum potius experiri ac indulgentissimum patrem, quam exactissimum & seuerissimum iudicem. Sed delectabat eos iniquitas, cuius amore factum est, vt odio illis esset veritas, innocentia, iusticia, integritas. Et quia noluerunt ex se profigare tantum iniquum amorem, fœdamque delectationem, vsque adeo in eis excreuit earum quas diximus virtutum odium, vt propter eas in beatissimi patriarchæ Ioannis necem conspirarint: quam etsi summa cum voluptate tandem compleuerint, tamen nihil illi sancto nocuere viro: at sibi ipsi tanta compararunt eaque nunquam finienda supplicia, vt ea mens humana capere non possit. Datum est autem caput sanctissimum primum puellæ, vt haberet quod petierat saltationis precium: illa porro dedit illud matri, vt & ipsa optato insidiarum suarum sine se potitam lætaretur. Denique à discipulis corpus sepulturæ datum est, in extremo die summa tum gloria resurrecturum, & Herodi ac Herodiadi filizque saltatrici acriter insultaturum. Stabunt enim iusti in magna constantia aduersus eos qui se angustiauerunt, & qui abstulerunt labores illorum. Sapientia. 5.

SERMO IN EADEM FESTIVITATE.

Ut semper Ecclesia persecutionibus creuerit, & de amore priuato, ac de signis quibusdam amoris feruentis, tam carnalis, quam diuini.

NISI granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit, ipsum solum manet, Ioannis duodecimo. Sicut ex morte Christi fratres charissimi, innumera extitit turba credentium, ita eiusdem Domini Iesu virtute & beneficio factum est, vt mors preciosa martyrum & sanctorum eius in magnos creuerit cumulos fidelium. Non enim extingui potuit religio Christiana vnquam persecutione tyrannorum, & iniusta nece innocentium, sed magnis semper est aucta incrementis. Exemplum habemus in beatissimo domini Baptista Ioanne, cuius sacro martyrio hic dies consecratus est, quem Herodes rex impius pro pietate peremptum optauit penitus ex ho-

T. VI
22

Math. 14
Marc. 6.

Martyrium
D. Ioannis
fructus quan-
tus sit secu-
tus.

Ioan. 2.

August.
Amor perdi-
tus quis, qui
que ipse
sunt fructus.

Amor vehe-
mens quis,
qui que ipse
opera.
August.

Amor carna-
lis quis.

minum memoria delere. Sed non solum ille non perijt, sed multa hominum millia illius accensa exemplo pro iustitia & veritate mortem libenter exceperunt. Ita nimirum quanto illum tyrannus conatus est maiori afficere ignominia, tanto eum reddidit illustriorem. Quis hodie non veneratur Domini Baptistam Ioannem, qui tamen probe sit Christianus? Vbiq; apud Catholicos celebris eius memoria agitur, & beatum eum prædicant omnes generationes, virtutumq; eius bonus odor totam implet Ecclesiam. Non sibi soli vixit, nec sibi soli mortuus est. Quam multos putamus peccatis onustos, traxit ad agendam penitentiam eius rigida & aspera vita? quam multos ad toleranda aduersa animavit illius mors immerita? Et nos hodie vnde deuotionis huius erga Deum & gratiarum actionis occasionem sumimus, nisi quia sanctum Ioannem pro iustitia, id est, pro Christi amore occisum recolimus? Non amavit ille animam suam, id est, portionem sensitivam, quæ voluptatibus dedita est, & aspera fugit, sed planè odiuit, nolens illius carnalibus acquiescere appetitionibus. Atque ita odiendo, imò verè & religiosè amando, in vitam æternam custodiuit eam. Nec se solum seruauit, sed suo exemplo plurimos ad tuendam iustitiam inflammauit. Amant multi seipfos amore illo, qui hominem facit ciuem Babylonicæ ciuitatis, sed eo ipso crudelissimè sese odiunt. Signum autem amoris huius est, cum quis ea quæ ad Deum vel proximum pertinent, negligit. Dicitur non potest, quanta hinc amor producat mala. Itaque propriè non est dicendus amor, sed odium sui, quia vehementissimè nocet homini, excæcans animi obtutus, mortem æternam ipsi concilians, & sæpè etiam auferens ea quæ temporaliter amat. Si enim sectetur voluptates, destruit corpus suum, amittit sanitatem, abrumpit vitam, dilapidat facultates suas, perdit famam, & seipsum demonibus cruciandum tradit. Non sic se amavit Domini venerandus Baptista, sed seipso contempto, amavit Dominum Deum suum, illius malens voluntati inhærerere, quam seipsum perditæ diligere. Ergo sanctè & religiosè se amavit, amore diuino, casto, immobili, feruenti, ignito, de quo iam non nihil dicturi sumus, ut qui illo præditus est, studeat magis ac magis illum in se augere: qui verò illius expars est, cupiat illo fortiter inflammari. Dicemus autem de quinque signis illius, ex quibus possit quis colligere vtrum eum adeptus sit, vel illo careat: simul etiam de amore carnali & infano agemus. Primum ergo amoris vehementis signum est, quod facit hominem sui obliuisci, sesequæ minimè curare. Cuius ratio est, quia omnis illius cogitatio, totumq; desiderium versatur circa illum quem diligit. Quapropter dici solet animam amantem illi potius esse vbi amet, quam vbi animet. De eiusmodi hominibus vltimo sermone dicimus: Illi non est secum: vel, extra sese. Paret hoc euidenter in infans mundi amatoribus, qui fortè alicuius mulierculæ amore capti sint, ut sese ab hominum consortio, à negocijs, ab occupationibus & rebus gerendis abstrahant, nihilq; illis curæ sit, nisi hoc tantum, ut possint adesse illi, quam tam perditæ amant. Denique vbi hic amor increuerit, ut quadam sui obliuione capiantur, nec alicuius pensi habeant quidnam patiantur, quid de ipsis dicatur, si sint alijs contempti, si dignitatis, existima-

tionis, famæ, honestatis iacturam faciant, quandoquidem corde toto apud amicam suam detinentur: qua ut frui possint, admittunt sæpius multa indigna, stulta, ridicula, puerilia, imo verò etiam præ mentis cæcitate grauiam & immania peccata. Nora est illa Sardanapali impurissimi regis historia, quem amoris infania eo vsque adduxit, vt non erubuerit, teste Iustino, inter scortorum greges nere, & mulierum habitu fœminas omnes lasciuia anterre. Sed & ipsum Salomonem regem alioqui sapientissimū, præ nimio mulierum amore nouimus vsque ad idola adoranda deuolutum. Ita ergo etiam Dei amor, vbi perfectus est, facit hominem obliuisci sui: quia rapit eum extra se, facitq; totū in Deo animo absorberi. Eiusmodi homo non multū de se cogitat, negligitq; quid de ipso cogitent alij: non est sollicitus erga res externas, siue eas quæ nihil ad ipsum pertinent: siquidem corde collecto est, & introrsus verso, atque erga Deum occupato. Et quia in spiritu ambulat, nescit carnis prudentiam. Fit inde nimirum, vt id genus homines interni & in Dei amore absorpti, vbi externa quædam tractanda sunt & temporalia, siue aliqua dicenda, aut conuersandum cum hominibus seculi prudentibus, plerunque velut pueri sint & inepti, atque moribus, quibus alij magnam adhibent operam excollendis, incompositi & inciuiles quodammodo ac immodesti appareant, aut quosdam præ se ferant gestus insolitos ac inueteros. Quod tamen totum non accidit ex vitio, sed illa animi abstractione, quæ à mundanis & externis sese abiungunt, atque ad Deum recipiunt. Ex qua etiam non tam curant, vt manus componant, quàm vt cordi inuigilent, vt id semper purum seruent, & sursum erectum ad Deum. Quanquam idem etiam nonnunquam illis vsuuenit ex animi candore, bonitate, simplicitate ac innocentia, qua ipsi alios non obseruāt curiosè, nec de vilo malè cogitant, non aduersum alios commouentur: atque ita etiam alios omnes putant esse sui similes candidos ac beneuolos. Vt plurimum etiam ita euenit, vt qualem se quisque sentit, tales putet esse & cæteros. Vnde sicut qui improbus est & fraudulentus, aut eiusmodi virijs & passionibus impugnatur vel subiacet, ille plerumq; est meticulosus, & suspiciosus erga alios, quod & ipsi tales sint: sic ediuerso qui simplex, innocens & fraudis expertus est, de omnibus bene sentit, & omnibus bene confidit.

Quando igitur illi, de quibus nobis sermo est, extra seipsos in Deum amore abstrahuntur, fiunt sui ac morum suorum naturalium, quibus tamen non sit adiunctum peccatum, immemores ac incuriosi: siquidem non obseruant seipsos, & faciunt interdum mira quædam amore eos impellente, quem reprimere aut cælere nequeunt, sed per signa quædam foras prorumpit, quibus alij diuini amoris imperiti vel expertes immerito offenduntur vel scandalizantur ac temere eos iudicant & contemnunt, stultos eos aut deliros, vel insanos & phantasticos aut hypocritas appellantes: sicque fit vt istiusmodi corrupti homines licet se valde bonos & bene moratos putent, admodū Deo iniuri & execrabiles reddantur, eo quod nec ipsi Dei amore præditū sint, & alios eo præditos despiciant ac persequantur, atque ex consequenti etiam proximi charitatem non habeant, quem contemnunt. Qua re certè grauius peccant. Si enim nec malos licet despiciere, tametsi vitia eorum odisse debemus, quanto minus boni spernendi sunt? Illi verò grauissimè

aaaa 3. Deum

Paradigma
amoris in-
fani.

1. Reg. 15.

Amori veto
proprium
quid sit.

Amor verus
quales sui
possessores
efficiat.

Simplicitati
veræ propriū
quidnam sit.

Amicos Dei
quinam per-
sequantur ac
offendant.

T. VI
22

Deum offendunt, qui non ex errore, sed malitia & inuidencia alios perfe-
quuntur, eisq; detrahunt, quos tamé bonos esse & vitam inculpatá ducere non
sunt nescij, ac nihilominus stimula: e inuidia illis derogat & obloquuntur,
eo quod ipsi tales non sint, aut illis sint impares, vel inhonorati. Sed de his
satis dictum sit. Alterum amoris igni signum est, quod non potest fanari
qui illo ardet, loquendo & audiendo de eo quem diligit: quia *ex abundantia
cordis os loquitur*. Qui ergo libenter de Deo miscet colloquia, quosque
iuuat audire de illo, hoc ipso significant se amare Deum. Contra qui cum
tædio & impatientia percipiunt, si quid de Deo dicatur: alacres autem & re-
tenti sunt ad percipienda vana, scurrilia, perniciosá, hi nimirum satis de-
clarant se aut parum aut nihil amare Deum. Quo tamen morbo proli-
dolor pené omnes laboramus. Futilia vitro cirroque fundere & haurire
verba, colloqui de superuacaneis mundi rumoribus, de aliorum vitis ser-
monem protrahere, & id genus alia aceriam peiora linguæ errata admi-
tere iucundum nobis est, adeo vt præ eiusmodi confabulationibus sapo-
sam cibum, potum, somnum atque etiam propriam salutem & res serias neg-
ligamus, neque interim alicuius pensi habeamus, quod tamen nos magno-
pere curare oporteret, multis sæpe & grabus tum nostras, tum alienas
nos animas vulneribus conficere, neque grauissimam temporis præciosissi-
mi, quo nobis magna possemus bona lucrari, iacturam animaduertamus,
aut si animaduertimus, tamen perinde nos id moueat, ac si nihil inde ad nos
incommodi redeat. Quod reuera signum est euidentis diuini amoris, vix re-
nuem nostris in pectoribus hæzere scintillam. Vbi est thesaurus tuus o
Christiane, ibi est & cor tuum: & vbi cor tuum, ibi est & os tuum: Hoc est,
quod tibi magis cordi est, quodque impensius diligis, de eo studiosius co-
gitas, & crebrius verba facis. Vnde est apud Diuum Ioanem Chrysostrum.
Hic amantium mos est, vt amorem suum silentio tegere non possint, sed
prodant eum ac aperiant necessarijs amicis. Namque eius flammæ intra
pectus suum cohibere nequeunt. Itaque frequenter eum proferunt, vt ipsa
narrandi assiduitate quoddam immenti amoris sui solatium capiant ac re-
frigerium. Hanc amorem igneum accepere Apostoli in Pentecoste in lin-
guis igneis cuius ardore incitati totum peragrarunt orbem, & linguis ig-
neis, id est, amore ardentibus prædicarunt Euangelium Christi. Hic idem
amor fecit sanctos martyres etiam in tormentis confiteri Christum, & ab
inuocatione ac prædicatione nominis eius ad mortem vsque minimè cessare
sicut de quibusdam memorix proditum est præcisus linguis nihilominus
eos Domini virtute, cuius amore flagrabant, Christum prædicasse. Deni-
que eodem amore inflammati Ecclesiæ præclari Doctores Paulus, Augusti-
nus, Hieronymus atque per plures alij, scriptis suis Christum prædicarunt,
& ad bene beateque transigendam vitam nos copiosissime instruxerunt. Non
poterat sonus linguæ eorum vbique terrarum audiri. Eam ob rem libris
præstiterunt, quod voc: non potuissent. Et iam mundus totus scriptis eor-
um plenus est, & plus quam mille annis eruditus. Et licet suo æuo etiam
oris officium non neglexerint, longè tamen vberiore fecere fructum
scribendo quam dicendo: quandoquidem latius patent ac propagata sunt
sorum scripta, quam voces. Tertium amoris signum est, quod amor in a-
mantis

Amor insatiabilis quid sit. Matth. 12. Lucæ 6.

Amoris Dei signum infalibile quoddam sit.

Amoris secundi signa quænam sint.

Matth. 6.

Chrysostr. Mos amantium quis.

Actor. 2.

Amoris Dei fructus qui sicut.

Libros scribendi quidam sanctos Dei impulerit.

maius pectore flagrantissimum excitat desiderium, ut possit adesse dilecto. Quod si non liceat illi perpetim adesse & cum illo permanere saltem ut possit illi colloqui, aut certe vel aspicere. Quod si nec id detur, cogit eum per loca discurrere, atque eorum sine locorum, siue hominum presentia & consuetudine delectari, quibus nouit dilectum esse usum familiariter. At vero si nihil horum concedatur, si quod habet dilecti munusculum aut monumentum, sapius id contemplatur, atque illius aspectu interim fouet & recreat amorem suum. Potest id probari etiam exemplis quotidianis amicorum eiusdem sexus, inter quos socialis & vehemens feruet charitas. Euidetius autem colligi licet ex amore carnali inter duos disparis sexus sese mutuo amantes, qui pro sui amoris temperanda insania, si non liceat aspectu aut colloquio mutuo perfrui, munuscula vicissim data & accepta contemplantur, osculantur, & interim pro amore puerili ac stolido etiam lachrymas fundunt. Porro euidetissimè id constat, non tamen nisi perfectis, ex amore diuino, quo qui multum feruent, mirum est quantopere cupiant dissolui, & esse cum Christo, illum facie ad faciem videre, illo perfrui, cum illo manere semper. Quod cum non possint nisi moriantur, etiam mors ipsa illis optatissima est, sicut scriptum est: Sancti mortem habent in desiderio & vitam in patientia. Exemplum huius habemus in Apostolo Paulo, cuius si vultis nosse desiderium, verba audiat. Ait enim de se ipso. Cupio dissolui, & esse cum Christo. Et: *Infelix ego homo, quis me liberabit de o: pore mortis huius?* Habemus itidem exemplum in Dauid rege sanctissimo, cuius ista sunt verba: *Quomodo desiderat ceruum ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te Deus.* Si cui placet, legat totum illum Psalmum & videbit feruentissimo amore velut ebriam animam. Quid vero dicemus de Baptista Ioane? qui ut fuit omnium sanctissimus, ita haud dubie totus mirum in modum aspirauit ad conspiciendum presentem Dei vultum. Inde est quod etiam martyres, quidam vsque ad hoc mori fuere parati pro Deo & iustitia, ut ipsi etiam vitro se prodiderint. Denique sancti omnes eiusmodi feruent Dei desiderio idque dum compleatur, interim sese consolantur alloquendo eum precibus continuis, audiendo eum loquentem sibi in scripturis, commemorando dona & beneficia illius, ac potissimum sapius accedendo ad sacram communionem in qua summum & excellentissimum nobis praestatur monumentum amoris diuini, ubi habent eum quem diligunt reuera presentem, licet non eo modo omnes sentiant ac fruantur, sicuti est. Atque hinc potest colligi, eum in quo mundi appetitiones extinctae sunt, & caelestia feruent desideria, cui mors in votis est, eo nomine ut possit esse cum Christo, quique nulla ex re maiorem capit consolationem, quam ex venerabili sacramento, certo posse considerare verè se Dei amore praeditum esse. Quibus tamen quisquis se carere sentit, explorare debet causas quamobrem careat, iisque cognitis, corrigere sese, & Dei gratiam implorare.

Quartum signum amoris huius est, quod amans cupit modis omnibus eum quem amat honorare, extollere, praedicatione & laudibus efferre, alijs amabilem efficere ac commodare: eius iniuria & contemp-

Amor vnitius quis.

Philipp. 1.
1. Cor. 13.
Gregorius.
Philipp. 1.

Rom. 7.

Psalm. 41.

Amorem Dei
verum augetur
per sacram
communionem.

Amor ut
amatum honore alicui
cupiat.

T. VI
22

indiscriminatim est in illis qui honestè & qui turpiter amant. Siquidem neutri æquanimiter ferre possunt, vt aliquid dicatur mali de eo quem diligunt, tantum abest, vt aliquid illi mali fiat. Atqui longè præclarior in illis id ternere licet, qui Deum perfectè amant, quorum est hoc summum desiderium, eoquè nocte ac die conantur, vt Deus cognoscatur, laudetur, ametur, honoretur ab omnibus, eius voluntas fiat, eius præcepta seruentur. Nec hoc labore fatigantur: & si videant ab alijs itidem Deum amari & honorari, maximè exhilarantur: si verò contemni cum animaduertant, dolent acerrimè. Possent id multis sanctorum exemplis confirmari, quos admodum cruciauit contemptus Dei, & præcipuè exhilarauit cultus & honor Dei, quem vnice charum habebant. O quam longè absunt à sincero Dei amore, qui consilio vel auxilio suo perdunt animas quas Christus redemit sanguine suo, illiciendo eas ad peccata quibus offenditur Deus: aut qui deliberata ratione siue proprijs, siue alienis delectantur peccatis, qui iactant sese de malis suis. Sed eos missos faciamus. Quintum signum est, quod illi qui perfectè amat, cupit & sese & omnia sua impertiri illi, quem diligit: est illi vna cum eo voluntas: non eum vult contristare, vel offendere: facitque & patitur quicquid potest, ne illum offendant. Id verò maximè proprium est amori diuino, quo quisquis feruet, donat sese & omnia sua Deo ac diuino honori & voluntati, adeo vt mori malit, quod est etiam ad salutem necessarium, quam peccatum aliquod mortiferum, quo grauissimè Deus offenditur, perpetrare. Quanquam perfectus amor non solum mortiferum vitat peccatum sed omne etiam Dei beneplacitum studet exequi. Ita nimirum Baptista Domini Ioannes libentissimè vitam contempsit temporalem ob amorem Christi, malens tyranni iussa contemere, quam Dei. Cuius exemplo nos charissimi instrumur, nihil nobis Dei voluntate antiquius esse debere. Hominibus placuisse parum prodest: sæpè verò & nocet plurimum. Deum autem offendisse non potest non obesse grauiter. Itaque cum omnibus Dei amicis moriamur vitijs & perturbationibus nostris, atque priuato & vitioso calcato amore, studeamus in nobis augere Christi feruentem amorem, qui quanto in nobis fuerit feruentior, tanto erimus in calis beatiores & Christo coniunctiores, eodem ipso præstante, cui est cum Patre & Spiritu sancto omnis honor & gloria in secula seculorum, Amen.

Amor communicatius quis dicatur.

IN FESTIUITATE NATIUITATIS GLORIOSISSIMÆ SEMPER VIRGINIS MARIE, Epistolam & Euangelium cum Paraphrasi & Exegetica siquære in festo conceptionis eiusdem.

SERMO I. IN EADEM SOLENNITATE

Quo iure Beata virgo Maria domus Dei dicatur & sit.

Sapient. 7.

Sapientia adificauit sibi domum, excidit columnas septem, Proverbiorum I X. Cum omnium sit artifex sapientia, fratres mei, omnem habens virtutem, per quam omnia etiam consent, vnum tamen operum eius ceteris est